

[MOSKWA,] 23 STYCZNIA 1981

Дорогая Мария Львовна,

я дважды виноват перед риторикой и Вами: я давно должен был отредактировать первый полный русский перевод Квинтилиана с примечаниями (но перевод плохой и редактируется трудно) и недавно должен был начать статью о среднев[ековых] латин[ских] поэтиках (по сравнению с J. Murphy'и. Faral'ем — ничего нового), — а до сих пор не сделал этого. Вместо этого почти год сидел в античных заботах, из которых лишь сейчас вырвался дописывать *Очерк истории рус[ского] стиха* (с маленьким компилятивным введением *Очерк истории европейского стиха*, от индоевропейских реконструкций до XVIII–XIX в.). А через полмесяца буду радостно оппонировать кандидатской диссертации, которая, кажется, впервые убедительно решила главную загадку истории русской ритмики: почему естественный ритм 4-ст[опового] ямба. XVIII в. сменился «противоестественным» ритмом XIX в. Простите, что я отвечаю на Ваше — очень дорогое для меня — письмо с таким опозданием — шло оно от Варшавы до Москвы больше месяца.

Позвольте же независимо от Нового года пожелать и Вам, и Вашим близким всего самого благополучного — и пусть все, что зависит и не зависит от нас, будет к лучшему.

Всецело Ваш

М. Гаспаров

23. 1. 81.

Мимо этого дома (что недалеко от Третьяковской галереи) я когда-то семь лет ходил из школы домой.

[S t e m p e l:] Москва, 26 I 81.

Rkp Arch. IBL PAN, k. 1 i koperta. — Jest to widokówka z fotografią bramy i budynku z XVIII w., obecnie siedziby Naukowej Biblioteki Pedagogicznej im. K. D. Uszynskiego w Moskwie. — Dopisek na prawym marginesie widokówki. — Miejsce wg stempla.

Przekład polski

Droga Mario Lwowna,

zawiniłem podwójnie wobec retoryki i względem Pani. Dawno powinienem był zredagować pierwszy pełny przekład Kwintyliana z przypisami (ale przekład był słaby i redagować go trudno), a niedawno powinienem był zacząć artykuł o średniowiecznych poetykach łacińskich (w porównaniu z J. Murphym i E. Faralem — nic nowego) i do tej pory tego nie zrobiłem. Zamiast tego prawie rok siedziałem w problemach antyczności, z których dopiero teraz się wyrwałem, żeby dopisywać *Oczerk istorii ruskogo sticha* (z niedużym kompilacyjnym wprowadzeniem *Oczerk istorii jewropiejskogo sticha*, od indoeuropejskich rekonstrukcji do XVIII–XIX w.). A za dwa tygodnie z radością będę recenzował rozprawę kandydacką, w której — jak się wydaje — została po raz pierwszy rozstrzygnięta w sposób przekonujący główna zagadka historii metryki rosyjskiej: dlaczego naturalny rytm 4-stopowego jambu XVIII w. został zastąpiony „nienaturalnym” rytmem wieku XIX. Proszę mi wybaczyć, że odpowiadam na Pani — bardzo drogi dla mnie — list z takim opóźnieniem. List z Warszawy do Moskwy szedł ponad miesiąc.

Niech mi wolno będzie niezależnie od Nowego Roku życzyć Pani i Pani bliskim wszelkiej pomyślności — i niech wszystko, co zależy i nie zależy od nas, zmierza ku lepszemu.

Całym sercem oddany

M. Gasparow

23. 1. 81.

Obok tego budynku (niedaleko Galerii Trietiakowskiej) ja kiedyś przez siedem lat chodziłem ze szkoły do domu.